

Psalm 40
Jesaja 55
Rom. 14:25-36

„Uitnodiging tot het heil des Heren” ①

Broeder en Zuster in de Heer,

- * Uit de leerboeken psychologie halen wij dat de leeftijd tussen 50 en 60 de jaren zijn, - vooral voor mannen - waarin men balanssen maakt:
- „Ik ben in een leeftijd waarin ik iets bereikt moet hebben“....
 - „Wat heb ik bereikt?“....
 - „Wat moest ik anders aangepakt hebben?“....
 - „Heb ik kunnen leven zoals ik bedoeld heb?“....
 - Velen ervaren bijvoorbeeld dat de levensjaren steeds sneller en sneller voorbijgaan....
 - Voor christenen hebben zulke bedenkingen iets „extra's“: of: iets „meer dan extra's“:
Het leven... is slechts een doorreis... (waarheen?)
Moët mijn leven wel verlopen zoals ik bedoeld heb?...
Het leven...: daarover kunnen wij of daarover kan ik met dankbaarheid zeggen: „Hij heeft mij bewaard“, „Hij heeft naar mij omgezien en Hij was mij nabij.“
- * „Vijftigplussers“: dat betekent:
- meer - eens blijven stilstaan bij de dingen
 - meer - nadenken over de dingen - minder onbezonnenheid...
 - meer - de dingen naar waarde schatten - of kunnen schatten - en kunnen „plaatsen“.
- „Vijftigplussers“: misschien is dat de leeftijd waar de denklijnen vaste vorm gekregen hebben, misschien zelfs een beetje „verstard“ zijn geraakt. Wij weten ongeveer wat „goed“

is en wij willen, terecht, in die richting blijven doorgaan.

- * Daarnet hebben wij een stukje uit het boek Jesaja gelezen. De profeet Jesaja blijkt aan die verstarring of aan die stroefheid even een wending te willen geven.

Precies alsof Jesaja doorheeft waarover wij zitten te tobben. - Precies alsof Jesaja ons wil wakker schudden en het roer omgooien.

- * De perikooptitel van het voorgelezen gedeelte uit Jesaja luidt:

„Uitnodiging tot het heil des Heren“. (NBB-vert.)
en wat u dan leest, is, nogal zacht uitgedrukt: ongewoon.

- Vergeet nu eens even alle zorgen, alle redenering, alle logika....

- Het klinkt zonderling, en het klinkt ook nieuw....!

- Menselijk denken, menselijke stellingen: vergeet dat nu effekens even. * De Heer neemt het voor u op, en de Heer neemt het voor u in handen!

- Op die „uitnodiging“ ingaan: het lijkt wel een waagstuk; het lijkt een sprong in het onbekende.

„... en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk...“

- * Mensenkinderen werpen hun Schepper nogal eens een „waarom“ naar het hoofd:

- het „waarom“ achter alle dingen -

X
Spectaculaire
bekerings- en
daarna stuk voor
stuk zijn leven
terug in eigen
handen nemen
→ wakker schudden!

Jes. 55:1

→ Maar hier wordt ons nu van Godswege een „waarom“ achter onze manier van leven geplaatst. „Waarom houdt u zich zinloos bezig?“ Ik denk dat dit, beknopt weergegeven, wat achter vers 2 van kracht is. Maar terzelfdertijd wordt ons het goede en het hoopgevende voor ogen gesteld.

* Wat van de Here is ligt - heel dikwijls - buiten het bevattingsvermogen en buiten het redeneringsvermogen van de mens. Misschien, broeder en zuster, moet hier eventjes aangekaart worden dat mensenkinderen zeer hoogmoedig kunnen zijn: „Wat het mensenverstand niet kan beredeneren zou geen waarheid kunnen zijn“. m.a.w.: de mens wil met zijn redeneringsvermogen overal bij kunnen
... Mijn broeder en zuster, wellicht zijn er veel meer waarheden waar het mensenverstand niet bij kan ... dan andere ...
„... Want also lief heeft God de wereld gehad“... U kent het Bijbelvers... onpeilbare liefde ...

Rom 11: 33-36

* In de Romeinenbrief hebben wij het volgende gelezen:
„O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen! Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Hem tot raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor hij vergoeding ontvangen moet? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen.“

→ Hoogstaand, ondoorgrondelijk, en onnaspeurlijk, ...
... liefdevol ... Als God nu met zulke uitspraken
naar de mens komt: zou daar dan geen
uitnodigend karakter inzitten?

* Jesaja neemt David als voorbeeld: „David, een
man van gelijke beweging als wij ... 't wordt
van Elia gezegd...

Hoort aandachtig naar Mij ...

Neigt uw oor en komt tot Mij

Hoort, opdat uw ziel zou leven...

- En dan gaat het over Zijn verbond met David.
Koning David: de welvarende lijn in Israëls
geschiedenis; het hoogtepunt was Koning Salomo.
 - Over het koningschap van David wordt veelal
met lof gesproken. Maar dat koningschap had
enkele flagrante schaduwkanten: ^{Bloed aan de vingers} Regeringswandalen,
een zondig leven, ^x een gevoelsleven dat totaal
gekelderd was: ook dat zijn geschiedenissen van
David.
 - Aan David werd genade gegeven. David zat
in een dieptepunt met zijn gevoelsleven. Hij was
zich opeens heel bewust van zijn wandaden...
 - En zijn bede, en zijn hoop was:
„Heer, nu hangt het alleen nog van Uw vergeving,
van Uw genade af“ Zelf heb ik niets meer
om mij nog staande te houden...
- David rouwde toen hij plotseling zijn daden
overschouwde. Maar David vluchtte in de
énige goede richting: de Allesziende en de
Allesdoorziende, En dat was en is ook de
Enige, op Wiens vergevensgezindheid David

toenertijd, maar ook wij nu, ons hele leven kunnen en mogen baseren. God nodigt daartoe uit. En David ervaarde de bemoedigende nabijheid van de Heer.

- * Gemeente, laten wij toch maar eens in eigen boezem kijken... (aan het begin sprak ik daar van „even stilstaan“ bij de dingen)....
- Hebben wij de genade van de Heer gezien? → De Heer nodigt uit, om zijn genade te zien.
- Hebben wij het willen ontdekken? - Ook in de kleine dingen? → de Heer nodigt uit.
- Zijn wij dankbaar voor de goede dingen? - en ook voor de minder goede? → Ook daar nodigt de Heer toe uit.
- En hoe hebben wij ons opgesteld tegenover anderen? - en tegenover wie ons onrechtvaardig bejegt?
- Was het zichtbaar dat de Heer aan mij in liefde heeft geïnvesteerd? - en nog investeert?
- * Of zijn wij ongevoelig geworden tegenover alles wat rondom ons gebeurt?
- Onverschilligheid, oppervlakkigheid, ongevoeligheid.
- Zijn dat niet de kenmerken van onze eeuw?
- En wortelen die kenmerken niet alle in eenzelfde voedingsbodem, namelijk de ANGST?
- Inderdaad, gemeente, wij leven in de eeuw van de angst.
 - angst om uit de toon te vallen.
 - angst om niet mee te kunnen in wat de wereld of de reclamewereld ons voorschrijft.

Angst, omdat veel vaste waarden van vroeger nu op losse schroeven lijken te staan.

Broeder en zuster, zouden wij die dingen niet **hét grote wakkerschudden** van Godswege mogen noemen?

Jes. 40:3

* Advent: Jezus komt!.... Jezus komt spoedig!
Voor ons, als gelovigen, is er werk aan de winkel!
„Bereidt de weg des Heren, effent zijn paden!”

* Angst brengt onverschilligheid, en dat is een syndroom waar niemand onderuit komt. Ook Gods kinderen niet. Maar hier, in die onverschilligheid worden wij door de profeet **toch** aangesproken.

- Een paar dingen moeten wij, ter verduidelijking weten:
 - Het is zeer de vraag of de profeet Jesaja notie had van de „schare der gemeente”, hoewel deze in zijn schrijven toch herkenbaar is. Het is duidelijk dat de hand van de Heer hem begeleidde.
 - Jesaja moest ook optornen tegen de geest en tegen de levensstroom van Babel, alwaar Israël Verbannen was.

- En de profeet schrijft: De Here God zal uit liefde, en uit belofte Zijn kinderen vergaderen. Dat is Zijn raadsbesluit; dat is Zijn handelen.
- Menselijk opgebouwde kennis is hier van geen tel.
- **Gód handelt!** Jesaja beschrijft de relatie tussen de Here en Zijn volk, en tussen de Here en Zijn gemeente, in al haar **echtheid**.

- Ook wie zoekende is wordt aangesproken:
- Mensen die hun leven zinvol zoeken te maken...
- Mensen misschien, die een flink pak uit Gods Woord kennen... maar die toch nog de stap niet konden doen tot de Ware Verlosser....

Ies 55:7

- * Het hoofdstuk Jesaja 55 spreekt van een totale heroriëntering: „De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig”.
- Gemeente, daar is iets ongewoons aan die zinsbouw.
- Merkt u dat hier van de Here sprake is als van twee personen?
- En de derde Persoon komt! Is dat niet Jezus Christus, de Verlosser, die hier aanwezig is? - En dat in de omkadering van een Israël-in-de-ballingschap, dat opnieuw zijn God hoort spreken!

- * „Bekeert u, Israël!” „Gooit het roer om!”
„Verandert uw blikrichting!” „Heroriënteert u!”
En voor de gemeente:
- Heft uw hoofden omhoog!
- Uw verlossing is een feit! Weest wakende!
- Zie, Ik kom spoedig!
- Mijn broeder en zuster, dat is „advent”.
Tijd van reikhalzend en verlangend uitkijken naar Zijn wederkomst. Tijd waarin men het betere verwacht, met een nieuw beleid, dat steunt op rechtvaardigheid, en dat steunt op naastenliefde, hoe onrealistisch dat ook klinkt

in de ogen van de wereld, en hoe onrealistisch dat ook klinkt onder al dat zelfgerealiseerde kunstlicht waarmee men thans opnieuw naar Kerst toegaat. Vrede, werkelijk vrede, met een beleid dat niet van mensen is, maar van onze Verlosser en Messias, ons door God gegeven.

- Gemeente, de Here God wil ook nu, en op dit eigenste moment, aan uw zijde staan!
- Hij kent uw gedachten, en Hij weet uw tekorten, maar Hij is een God van liefde en ontferming!
- In liefde is Hij om uwentwil tot het uiterste gegaan.
- * Zijn vaste, en rechtvaardige, en liefdevolle bemoeienis grijpt verrassend in op uw leven!
- Wie buiten de genade staat zal misschien niet-begrijpend staan toekijken.
- Wie buiten de genade staat zal wellicht niet begrijpen dat alle drijfveren van mensen nooit tot echte vrede kunnen leiden. Deze bewerken weleens "schijnvrede"....
- En het zijn ook niet de daden van een mens die hem "heilig" maken. - Misschien maken deze hem wel "schijnheilig"....
- En het is niet de strijd om het eigen welzijn die de mens gelukkig maakt; wel de strijd om het Koninkrijk - en zijn gerechtigheid. Vandaag, (tweede) advent, wil ik daar volmondig aan toevoegen: ook "advent"; "verwachting" maakt ons gelukkig.
- * Daarnet, Broeder en Zuster, sprak ik van de Vader en de Zoon, "sprekende" in dat hoofdstuk van

de profeet Jesaja. Maar we zien ook het werk van de Heilige Geest, dat hier, door de profeet goed aanschouwelijk beschreven wordt:

Jes. 55: 10-11

Jesus spreekt!

„Want zoals de regen en de sneeuw van de hemel neerdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doervochtigt eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, also zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt, en dat volbrengen waartoe Ik het zend“.

- * Zouden wij dat kunnen of mogen hinderen of tegenhouden? **Neen, dat mogen wij niet.** Maar laten wij door leefwijze, en woorden, en gedragingen voor Hem de weg bereiden en de baan openen, voor Zijn woord, dat kennisgevend, opwekkend, bewust, en vertroostend is.
- * Gemeente, kunnen Gods kinderen het niet als een voorrecht beschouwen, zó de dingen, de bewegingen, de wereldgebeurtenissen vanuit een andere gezichtshoek te kunnen en te mogen bekijken? Wij kunnen en mogen de dingen bekijken op een méér-dan-eigentijdse manier.
 - Dat mag ons aanzetten tot het brengen van getuigenis
 - Dat mag ons ^{met} dankbaarheid vervullen.
 - Dank omdat Hij, ^{met} overwinning, die grootste strijd gestreden heeft, die al onze tegenheden omvat.

- Dank, om Zijn belofte dat Hij komen zal, en dat Hij, ~~na~~ **na** **dezen** de aarde, en de natuur, die de mensen ontsierd en stukgemaakt hebben, tot volledig herstel en bloei zal brengen.

Ies 55: 12-13

„Want in vreugde zult gij uittrekken en in vrede geleid worden; de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken in gejuich en alle bomen des velds zullen in de handen klappen. Voor een doornstruik zal een cypres opschieten, en voor een distel zal een mirt opschieten, en het zal de Here zijn tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden”.

- * Gemeente, aan het begin van de spreekbeurt hadden wij het over het maken van levensbalansen, en ouder worden, en vijftigplussers, en nadenken...
- Nadenken is wijs; het bevat een zeker **„levenskunstenaarschap”**, maar bij dat levenskunstenaarschap mag nooit de gedachte ontbreken: „Ik ben ergens voor bestemd”.

Dan zegt de Heer: „Komt, u zijt vrij, maar u zijt uitgenodigd”. „Komt tot Mij”.
Gemeente, u zijt uitgenodigd tot het heil des Heren.

Amen.